

GUE/NGL prioritātes migrācijas un patvēruma jomā:

- saskaņotas un visaptverošas stratēģijas izstrāde legālās migrācijas jomā un līdzšinējās vienotās robežu slēgšanas politikas izbeigšana;
- vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšana ekonomisko, kultūras un sociālo tiesību jomā, kā arī pilsonisko un politisko tiesību, tostarp balsstiesību un politiskās līdzdalības tiesību, atzīšana;
- cīņa pret Eiropas cietokšņa nostiprināšanu — GUE/NGL iebilst pret Eiropas Savienības robežu eksternalizāciju, izmantojot sadarbību ar trešām valstīm, pret atpakaļuzņemšanas nolīgumu slēgšanu, kā arī pret robežu uzraudzības tehnoloģiju attīstību un migrantu aizturēšanu;
- darbs saistībā ar vienotas Eiropas patvēruma sistēmas izveidi, kas nodrošinātu taisnīgu, cilvēcīgu un augstiem standartiem atbilstošu attieksmi pret visiem vīriešiem, sievietēm un bērniem, kuri lūdz patvērumu Eiropā;
- darbs, lai panāktu lielāku solidaritāti attiecībā pret bēgļiem, — GUE/NGL atbalsta pārvietošanas politiku un iebilst pret Dublīnas regulu, saskaņā ar kuru pirmā ieceļošanas valsts ir atbildīgā dalībvalsts par patvēruma pieteikuma pārbaudi;
- cīņa pret migrantu, patvēruma meklētāju un bēgļu jautājuma saistīšanu ar noziedzību — GUE/NGL iebilst pret tādu termiņu vai noteikumu izmantošanu, kas netieši norāda uz to, ka migranti ir noziedznieki, tostarp jauno Eurodac regulu, kas nodrošina tiesībaizsardzības iestādēm piekļuvi patvēruma meklētāju un bēgļu pirkstu nospiedumiem.

GUE/NGL deputāti Eiropas Parlamenta Pilsonu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā

K. TRIANTAPHYLIDES
(CY) koordinators

Cornelia ERNST
(DE)

Cornelis DE JONG
(NL)

Marie-Christine VERGIAT
(FR)

Sīkāku informāciju par šajā brošūrā aplūkotajiem jautājumiem iespējams saņemt, sazinoties ar Amandine Bach:
amandine.bach@europarl.europa.eu

Eiropas apvienotā kreiso un / Ziemeļvastu zaļo kreiso spēku
Konfederālā frakcija / Eiropas Parlamentā
rue Wiertz 43, B-1047 Brisele
T +32-(0)228-42683
F +32-(0)228-41774

Sagatavoja: GUE/NGL Komunikācijas nodaļa
guengl-communications@europarl.europa.eu
Fotoattēli: İnsani Yardım Vakfı, Kate Thomas – IRIN
Dizains: Dominique Boon
Iespiedēji: Dossche Printing
© GUE/NGL – Brisele, 2014. gads
Iespiests uz otrreizējā pārstrādē iegūta papīra

Par cieņas pilnu un atbildīgu migrācijas politiku

Migrantu, bēgļu un patvēruma meklētāju tiesību ievērošana

Cilvēki, kas bēg no vajāšanas, vienmēr centušies nokļūt drošībā un iegūt iespējas dzīvot labāk, šķērsojot robežas visā pasaulē. Saskaņā ar ANO informāciju pasaulē ir 214 miljoni migrantu — tie ir 3% pasaules iedzīvotāju. 2011. gadā pasaulē bija 15,2 miljoni bēgļu — puse no viņiem bija sievietes. Lai gan migranti Eiropā neskaitāmos veidos snieguši pozitīvu devumu Eiropas sabiedrībai gan ekonomikas, gan kultūras, gan arī sociālajā jomā, Eiropas Savienība un tās dalībvalstis arvien biežāk saista migrācijas jautājumu ar noziedzību un drošības politiku. Šāda situācija tikai veicina ksenofobiju un noved pie migrantu diskriminācijas un marginalizācijas.

GUE/NGL noraida Eiropas Savienības represīvo pieeju migrācijai. Mēs uzskatām, ka Eiropai ir vēsturisks pienākums izstrādāt visaptverošu un saprātīgu migrācijas politiku, kas nodrošina cilvēktiesību ievērošanu. Mēs atbalstām patvēruma sistēmu saskaņošanu Eiropas Savienībā, lai pieņemtu tādas standartus, kas vislabāk aizsargā migrantu, bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības.

Problēmas

Stājoties spēkā Amsterdama līgumam 1999. gadā, dalībvalstis piekrita paplašināt Eiropas Savienības pilnvaras, lai tā varētu pieņemt saistošus noteikumus gandrīz visās migrācijas un patvēruma politikas jomās. Izveidojot Šengenas zonu, tika atviegloti noteikumi par Eiropas pilsoņu pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā, taču tajā pašā laikā tika nostiprinātas Eiropas Savienības ārējās robežas, pieņemot sarežģītus un ierobežojošus noteikumus par ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem. Līdz ar to migrantiem no trešām valstīm, jo īpaši no jaunattīstības valstīm, kurām nepiemēro vīzu režīma atvieglošanas programmas, ir arvien grūtāk nokļūt Eiropas Savienībā, nepārkāpjot likumu.

Tā kā Eiropas Savienības tiesību aktos paredzētās likumīgās iespējas piekļūt patvēruma procedūrām nav pietiekamas, arvien lielākam skaitam migrantu, tostarp patvēruma meklētāju, atliek tikai dažas citas iespējas, proti, doties bīstamos ceļojumos, lai nokļūtu Eiropā. Lai gan Eiropas Savienības politikai būtu jānodrošina

atbilstīgi migrantu un patvēruma meklētāju uzņemšanas apstākļi, tā katru gadu prasa tūkstošiem dzīvību un iztikas līdzekļu — tiek lēsts, ka laikposmā no 1998. līdz 2012. gadam vairāk nekā 16 000 cilvēku ir gājuši bojā, cenšoties emigrēt uz Eiropas Savienību.

Šī Eiropas Savienības represīvā pieeja migrācijai ne tikai liedz migrantiem šķērsot Eiropas Savienības robežas, bet arī ietekmē attieksmi pret migrantiem pēc tam, kad viņus ir aizturējušas varas iestādes. Migrantu aizturēšana ir kļuvusi regulāra — Eiropā un pie tās robežām aizturēšanas centru skaits ir palielinājies no 324 centriem 2000. gadā līdz 473 centriem 2012. gadā, kad Eiropas Savienības teritorijā aizturēja 570 660 patvēruma meklētājus un 252 785 patvēruma meklētājus aizsūtīja atpakaļ. Eiropas Savienība arī arvien biežāk atbalsta, finansē un veicina migrantu aizturēšanu kaimiņvalstīs, lai gan tā nespēj pārbaudīt, vai aizturētajiem tiek nodrošināta atbilstīga tiesiskā aizsardzība, vai uzraudzīt viņu cilvēktiesību ievērošanu.

Arvien biežāk tiek izdarīts spiediens uz trešām valstīm noslēgt tā dēvētos atpakaļuzņemšanas nolīgumus attiecībā uz to valstspiederīgajiem, kā arī visiem migrantiem, kuri tranzītā devušies cauri to teritorijai, apmaiņā pret sadarbības nolīgumiem ar Eiropas Savienību, piemēram, par vīzu režīma atvieglošanu un/vai attīstības palīdzību. Šo nolīgumu pamatā ir nosacījumi, kas neņem vērā vietējās vajadzības vai migrācijas iemeslus, bet drīzāk atbilst Eiropas Savienības drošības apsvērumiem. Šie nolīgumi nepiedāvā vērā ņemamus ieguvumus vietējiem iedzīvotājiem — drīzāk tie padara trešo valstu varas iestādes par Eiropas Savienības migrācijas pārvaldības priekšposteni, kas atļauj tikai ierobežotus, pagaidu un lielā mērā selektīvus imigrācijas veidus.

Eiropas valstis nav izrādījušas pietiekamu apņēmību pārvietot bēgļus — no 80 000 bēgļu, kas tiek pārvietoti katru gadu, tikai 5 000 tiek pārvietoti Eiropā.

Lai gan ir spēkā Eiropas direktīvas patvēruma jomā, patvēruma meklētājiem dažādās dalībvalstīs nekādā ziņā netiek piemērota vienlīdzīga attieksme. Par vienotu Eiropas patvēruma sistēmu tiek runāts jau kopš 1999. gada, taču mums vēl jāievieš īstena patvēruma politika, kas vērsta uz patvēruma meklētāju tiesībām un solidaritātes principa ievērošanu.

Mūsu kampaņa pret „Eiropas cietoksni”

GUE/NGL jau labu laiku ir iebildusi pret tā dēvētā Eiropas cietoksņa veidošanu, kā arī ir aktīvi darbojusies pret Eiropas cietoksni vērstās kampaņas vadībā, lai uzsvērtu imigrācijas pozitīvos aspektus un ierosinātu politiku, kuras pamatā ir personu brīva pārvietošanās un cilvēktiesību veicināšana.

GUE/NGL grupas deputāti Eiropas Parlamentā kopā ar nevalstiskajām organizācijām ir vairākkārt pauduši bažas par to, cik liela Eiropas Savienības budžeta daļa atvēlēta Eiropas Savienības robežkontroles aģentūras Frontex izveidei 2005. gadā, lai stiprinātu Eiropas Savienības ārējās robežas. Eiropas Parlamenta deputātus no GUE/NGL grupas ārkārtīgi satrauc arī tas, ka Eiropas Savienības līdzekļus izlieto, lai attīstītu robežu uzraudzības sistēmas.

Mūsu grupa ir bijusi viena pirmajām, kas nosoda migrantu aizturēšanas necilvēcību un pastāvīgi pieļautos pamattiesību pārkāpumus daudzos aizturēšanas centros Eiropā. Mūsu grupa 2005. gadā organizēja pirmo Eiropas Parlamenta delegācijas vizīti uz pagaidu aizturēšanas centru Lampedūzā. Kopš tā laika organizēts daudz citu vizīšu uz aizturēšanas centriem. Daudziem Eiropas Parlamenta deputātiem šīs vizītes bija viņu pirmā saskarsme ar realitāti migrantu aizturēšanas jomā, un daudzus no viņiem redzētais patiesi šokēja un aizkustināja. Attiecībā uz mūsu grupu šīs vizītes apstiprināja to, ko mēs jau ilgu laiku uzsvēram, — migrantu administratīva aizturēšana ir nepieņemama gan no tiesiskā, gan arī morālā viedokļa, jo tā paredz tādu personu aizturēšanu, kuras nav izdarījušas noziedzīgu nodarījumu.